

MÉS IMMERSIÓ I MENYS SEGREGACIÓ

Arran de la **Sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya** que obliga que el **25% de les classes siguin en castellà**, i de la **proposició de Llei, pactada per ERC, Junts, Comuns i PSC**, que claudica davant la imposició del TSJC permetent la flexibilització dels projectes lingüístics als centres educatius, la immersió lingüística està en perill de mort.

La posició de CGT Ensenyament respecte a la immersió lingüística és clara i contundent: **la llengua vehicular de l'ensenyament ha de ser el català** i el 100% de la docència de les assignatures no lingüístiques ha de fer-se en català, com s'està fent des del curs 89-90.

Les raons d'aquesta postura es basen en l'ample consens que el model d'immersió lingüística ha generat al si de la comunitat educativa, de la societat civil i del món acadèmic en l'àmbit de la sociolingüística a nivell internacional.

És evident que l'única manera d'evitar la substitució lingüística que amenaça les llengües minoritzades com el català és un procés de normalització que té en la immersió lingüística a l'escola el seu principal puntal. També és clar que aquesta immersió és necessària tant per la seva utilitat per a l'aprenentatge del català com per ser una valuosa eina per a la cohesió social i la igualtat d'oportunitats de l'alumnat amb independència del seu origen. El model d'immersió es va iniciar, al Principat de Catalunya, en la dècada dels 80 per iniciativa de famílies de Santa Coloma de Gramenet, que veien que l'escola en català era l'única manera d'evitar la segregació social que patien els fills i filles de les famílies immigrants que provenien d'altres territoris de l'estat no-catalanoparlants.

Aquest model es va generalitzar a tota la xarxa d'escoles i instituts públics de Catalunya amb uns resultats molt positius: la substitució lingüística al Principat de Catalunya ha estat molt menor que a altres territoris catalanoparlants, on la immersió lingüística no ha estat aplicada al conjunt d'escoles públiques,

ni s'ha fet de manera tan decidida. A més a més, l'escola en català ha assolit un consens gairebé total que ha defugit fins ara de qualsevol intent de politització.

Tot i amb això, aquest model, a les primeres dècades del segle XXI, ha mostrat clares limitacions. El primer indicador el trobem en el darrer estudi sobre l'ús social del català que mostra com els últims 15 anys aquest ús ha descendit, al Principat, un 15%. Aquest fet respon directament a la insuficient inversió pública que patim els serveis públics en general i el sistema educatiu en particular. Des de les retallades de 2008, les dotacions insuficients de professorat impedeixen una reducció de les ràtios que permetin l'atenció pedagògica individualitzada i la possibilitat que els docents puguin adaptar recursos, currículum i metodologia a les diverses necessitats educatives i socials que presenta l'alumnat.

Aquestes retallades han estat acompanyades per una manca de voluntat política a l'hora d'adaptar el sistema educatiu a la nova realitat social que existeix a Catalunya, en la qual l'origen de la majoria de la immigració prové de països extracomunitaris, molts d'ells amb llengües no-romàniques. La immersió lingüística i cultural dels fills i filles d'aquestes famílies necessiten escoles i professorat amb recursos suficients que els permeti l'aprenentatge del català i la inclusió en la societat d'acollida. Aquesta acollida però, es troba amb dos impediments clau.

En primer lloc el sistema de la doble xarxa, pública i concertada; en segon lloc l'impediment que posa el mateix Departament d'Educació a l'hora de proveir la dotació d'aules d'acollida. Segons la seva pròpia normativa, la ràtio de les aules d'acollida hauria de ser d'un màxim de 12 alumnes nouvinguts; i alhora, posa un límit d'un màxim de dues dotacions d'aula d'acollida, també als centres d'alta i màxima complexitat. Amb aquests criteris de confecció

de plantilles no és possible organitzar les aules d'acollida de tal manera que l'alumnat nouvingut pugui ser atès amb ràtios funcionals i acabi el període (24 mesos) amb un nivell bàsic de català, sinó tot el contrari. Fet que repercuteix directament en les possibilitats reals d'assolir l'èxit escolar d'aquest alumnat i indirectament perjudica la normalització lingüística del català.

Si aquesta deixadesa i **manca d'inversió en la immersió lingüística** no fos suficient per desmantellar-la, ara el Conseller Cambay pretén directament eliminar-la, acabant amb el model basat en el català com a única llengua vehicular a les escoles catalanes. La proposició de Llei que s'aprovarà al Parlament en breu, si no fem res per impedir-ho, permetrà que les direccions dels centres educatius dissenyin el projecte lingüístic a la carta, adaptant-lo al "seu context social". Aquest canvi és extremadament perillós perquè servirà per agreujar la desigualtat i la segregació que, curs rere curs, augmenta al sistema educatiu català. Aquesta proposició de Llei blindarà el castellà com a llengua vehicular a l'ensenyament, claudica davant la sentència del TSJC i a més a més ho fa al pur estil a què maularadament ens té acostumats el Conseller Cambay i el seu màrqueting enganyós: a correu i de cara a la gal·lèria, encabint aquesta claudicació dins d'una reforma profunda del currículum escolar que s'ha fet d'urgència i a esqueses de la comunitat educativa.

Des de **CGT volem manifestar la nostra voluntat de defensar el català**, a l'escola i a la societat catalana. El model d'immersió lingüística, amb el català com a única llengua vehicular, permet que l'alumnat domini les dues llengües oficials de Catalunya, permet que el català tingui la presència acadèmica, social i institucional necessària per a la seva supervivència i per últim, però el més important, permet que tots i totes les estudiants de Catalunya tinguin les mateixes oportunitats lingüístiques, indendentment de quin sigui el seu origen social i cultural.

Al mateix temps, **CGT defensa l'escola pública i per tant ens oposem frontalment al sistema de concerts educatius** de centres privats i a la consolidació de la doble xarxa educativa que el Departament d'Educació està portant a terme. Catalunya té un percentatge molt elevat

d'escoles privades concertades, molt més alt que la mitjana estatal i europea. Al mateix temps el percentatge d'alumnes nouvinguts i amb necessitats socioeducatives especials que matricula l'escola pública i la privada concertada són clarament desequilibrats, amb una raó de 80% per a la pública, 20% privada concertada. El Departament d'Educació de González Cambray perpetua aquest sistema segregador i continua finançant les escoles privades mentre manté les retallades a l'escola pública des de fa més d'una dècada.

CGT, conjuntament amb altres sindicats i entitats, des de la **Plataforma Pública i en Català**, constituïda per fer front a la sentència del TSJC i a la proposició de Llei del Conseller Cambay i per defensar la immersió lingüística, **cridem al professorat i a la comunitat educativa a la mobilització**, amb l'esperit i la força del passat març, per fer fora del Departament d'Educació aquest Conseller traïdor i mentider, que està venent l'escola pública i la nostra llengua i que governa de la mà de la Fundació Bofill, al servei dels interessos de la minoria.

Exigim al Govern de la Generalitat que **aturi l'aprovació de la proposició de Llei** que acaba amb la immersió lingüística i que iniciï un debat amb la comunitat educativa per protegir i millorar la immersió lingüística a l'escola catalana. **Exigim** que augmenti la **dotació d'Aules d'Acollida i de recursos per a l'educació inclusiva** de manera immediata. **Exigim** en definitiva que **escolti el professorat, les famílies i els estudiants** que estan dient alt i clar que amb aquesta escola pública infrafinançada i cada cop més segregada i amb aquesta política educativa mercantilitzadora, autoritària i esgarriada la degradació de l'escola pública és imparable. Si ara no ens organitzem i lluitem a per totes, perdrem l'oportunitat de construir una escola pública i de qualitat per a tothom, que serveixi com una eina per afavorir la igualtat d'oportunitats, la cohesió social, l'enriquiment cultural i l'empoderament tècnic i professional de la classe treballadora.

**#ElCatalàÉsDeTothom!!
#EscolaPúblicaEnCatalà!**

PONENT	c/Darrera Sant Martí 15, 1r – 25003 Lleida	cgtenseponent@gmail.com	tel. 973 27 53 57
TARRAGONA	Pl. Imperial Tarraco 1 – 43005 Tarragona	eductgn@gmail.com	tel. 977 24 25 80
BARCELONA	c/Pare Laínez 18, 2n – 08025 Barcelona	cgtense@cgtcatalunya.cat	tel. 93 310 33 62
CEB-IMEB	c/Pare Laínez 18, 2n – 08025 Barcelona	cgtebimeb@gmail.com	tel. 93 310 33 62
BERGA I SALIENT	c/ del Balç 4 – 08600 Berga	ense.catcentral@cgtriberga.org	tel. 640 93 24 05
BAIX LLOBREGAT	c/d'Esplugues 46 – 08940 Cornellà de LL.	cgtense@cgtribaixllobregat.cat	tel. 93 377 91 63
PENEDÈS / GARRAF	c/ Lepant 23, baixos 1a – 08800 Vilanova i la G.	cgtensepenedes@cgtcatalunya.cat	tel. 93 893 42 61
SABADELL	c/Rosselló 10 – 08207 Sabadell	cgtense.sabadell@cgtribaixllobregat.cat	tel. 93 745 01 97